

## A NAV nem hisz a könnyeknek... - avagy a cégvezetéshez nem kell jogsi?

Jó néhány évvel ezelőtt - éppen egy „Mit tegyünk, ha jön az adóellenőr” című könyvecske<sup>1</sup> pihent az íróasztalomon-, amikor nővérem és kislánya „vendégeskedett” nálam. Nórika akkor tanult meg olvasni és friss tudományát próbálgatta minden eléje kerülő betűn: könyvek gerincén, cégtáblákon, újságlapokon. Így azonnal betűzgetni kezdte e könyv címlapját is. Diadalittasan olvasta össze a szótagokat, majd rövid tűnődés után azt suttogta: Bújjunk el!

Ez a régi történet jutott most eszembe, a ma érkezett e-mailjeimet olvasva. Valaki abban kéri a tanácsomat, hogy - az egyébként négy éve folyamatosan veszteséges és nem kevés adó – és járuléktartozást felhalmozó – cégtől és az adósságoktól miként tudna leggyorsabban megszabadulni, ráadásul úgy, hogy - idézem- „be kéne bizonyítani, hogy mindez a könyvelő hibája. A segítség azért kell, mert én nem ismerem a paragrafusokat.”

Nos, tényleg nem...

Külön tanulmányt érdemelne, hogy meddig terjed a könyvelő (adótanácsadó, könyvvizsgáló, stb.- a szükséges ízlés szerint behelyettesíthető) felelőssége egy vállalkozás helyzetéért, illetve hogyan válasszunk könyvelőt (ügyfelet) és mi legyen mindenképpen benne a szerződésben a későbbi viták elkerülése érdekében.

Most azonban inkább a másik oldal – a cégtulajdonosok, ügyvezetők, vállalkozók, azaz az én és kollégáim szempontjából ügyfelek – nézőpontjából gondolkodtatott el a kérdés.

Mindannyian tudjuk – és egyetértünk abban-, hogy mielőtt valaki akárcsak egy kilométert vezethetne az autójával, előtte meg kell tanulnia a KRESZT (pedig nem közlekedési rendőr) , elsősegélynyújtó tanfolyamon kell részt vennie (akkor is, ha nem készül orvosnak vagy ápolónőnek), meg kell tanulnia a gépkocsi működésének alapelveit, kisebb hibákat meg is kell tudnia javítani a kocsin (annak ellenére, hogy nem vágyik az autószerelői karrierre). Vizsgát is kell tennie, utána kaphatja meg a gépjárművezetői engedélyét – azaz népszerű nevén a „jogsi”.

Nincs ezzel semmi baj, helyes, hogy így van. Elvégre az autópályán az egész család élete múlhat mindezekon.

Cseppet sem mellesleg a vállalkozás sikerén, bukásán is az egész család sorsa - kicsit patetikusan fogalmazva, de semmiképpen sem túlozva- az élete múlhat.

A vállalkozások tulajdonos- ügyvezetőitől azonban senki sem kérdi, van-e valamilyen jogosítványuk cégvezetésből.

Pontosabban, nálunk, Magyarországon nem kérdik meg ezt, de vannak országok, ahol igen. Ilyen például Belgium, ahol egyszemélyes vállalkozás alapításához, illetve társas vállalat cégvezetéséhez

---

1 Dr. Rostás Imre- dr. Tatár Klára- Vadász Iván: Mit tegyünk, ha jön az adóellenőr? c. könyvéről van szó.

igazolni kell a vállalatvezetési képzettséget, enélkül a vállalkozás nem kezdheti meg a működését!

Eljátszottam a gondolattal - a gépjárművezetői vizsga mintájára-, milyen tantárgyakat is tennék kötelezővé a leendő cégtulajdonosok, ügyvezetők számára.

Lenne a tantervben egy kis cégjog: a különböző társasági formák előnyeit, hátrányait, a társasági jog alapjait összefoglalva. Például azért, hogy értő szemmel olvassák legalább a saját társasági szerződésüket. Így ne érje őket váratlanul a pótbefizetés előírása vagy ne lepődjenek meg, ha a személyes közreműködési kötelezettségükről kérdezik őket, vagy „kiderül”, mi mindenért kell tartania a hátát egy bt beltagjának, sőt, ha nem „jól” választanak cégnevet, akkor a kultagnak is.

Találkoztam már olyan cégtulajdonossal is, akinek arra ment rá a háza – szó szerint-, hogy nem volt vele tisztában, mivel jár az, ha kültagként az ő neve is szerepel a cég nevében.

Tanulnának a cégvezető palánták egy kevés számvitelt és megismerkednének a kisvállalkozásokat érintő legfontosabb adókkal és azok legális csökkentésének lehetőségeivel is.

Megtanulnának eligazodni a cég mérlegében és így a leendő üzleti partnereik beszámolóit sem rejtenének időzített bombát. Nem kötnének üzletet nyilvánvalóan csőd szélén álló vagy akár nem is létező vállalkozásokkal, főként nem vásárolták meg ezeket!

Megtanulnák, honnan szerezhetik meg azokat az adatokat – természetesen ezeket is legálisan-, amelyekből kiderül vevőjük pénzügyi helyzete, az, ha felszámolási- vagy csődeljárás alatt állnak, esetleg be sem jegyzeték őket, vagy alvállalkozójuknak távolról sincs annyi bejelentett alkalmazottja, amennyivel a vállalt munkát képes lenne elvégezni. (Gondoljunk csak az adóhatóság kedvenc témáinak egyikére, a fiktív ügyletekre és fiktív számlákra!) Sőt, azt is megtanulnák, miért kell megszerezni ezeket az infókat egyáltalán!

Megtanulnának egy kicsit „könyvelőül”, különbséget tudnának tenni – például- olyan kategóriák között, mint bruttó és nettó árbevétel (figyelem, nem tévesztendő össze a költségek levonása után fennmaradó résszel!), megismernék az adóalappal szemben érvényesíthető kiadások és az ott figyelembe nem vehető ráfordítások közötti eltérés jelentőségét.

Mire való akkor a könyvelő, kérdezhetné egy reménybeli ügyvezető.

Minden adóellenőrnek van egy – sajnos általában igaz- sztorija a döbönt ügyvezetőről, cégtulajdonosról, aki szembesülve a cég adóhátralékával, elmulasztott kötelezettségével, azzal védekezik, hogy ezt kérem nekem nem mondta senki, a könyvelőm nem szólt, ő nem intézte, ő számolt rosszul.

Ilyenkor érdemes megkérdezni az érintett tulajdonostól, cégvezetőtől, ki is írta alá a szerződést – például – az alvállalkozókkal, ki döntött a cég erejét meghaladó beruházásról, ki „felejtett el” szólni a tizenkét új alkalmazotról, akik véletlenül nincsenek bejelentve – és így tovább.

Jó magyar szokás szerint - tisztelet a kivételnek- a cégtulajdonosok olyanok, mint a vadnyugati filmek pisztolyhősei, akik előbb lőnek, aztán kérdeznek, azaz előbb aláírják szerződéseket, vásárolnak, számláznak és csak azután szólnak a könyvelőnek - ha szólnak...

Számukra a könyvelő olyan, mint a gengszterfilmekben a főnök izomagyú jobbkeze: ő takarítja el a „romokat”.

Nos- maradva a gépjárművezetés példájánál- , ha elromlik az autóm, elviszem autószerelőhöz. Azt azonban, hogy baj van, fel kell tudnom ismerni, meg kell hallanom, ha valami gyanúsan zörög a motorban.

A vállalkozás könyvelője az „autószerelő”, de a cég tulajdonosainak, ügyvezetőinek legyen füle a zörgő alkatrészekre!

Ha már elbújni nem lehet..

Ezeket a kérdéseket (is) tűnődhetek el a Verlag Dashöfer Szakkiadónál is, amikor a leendő és kezdő cégvezetőknek szóló, 5 - külön-külön is érdekes és hasznos- előadásból álló képzéssorozatukat összeállították.

Ha cégtulajdonos, cégvezető vagy, és cikkem olvastán akárcsak egyszer is „aha- érzésed” volt, akkor [kattints!](#)

Vagy írd be a böngésződbe:

[http://www.dashofer.hu/kepzesek-szeminariumok/adozas-szamvitel/adozas/kepzesek/hogyan-vallalkozunk-kepzesorozat/SZ12G08?wa=sinkatax\\_pr](http://www.dashofer.hu/kepzesek-szeminariumok/adozas-szamvitel/adozas/kepzesek/hogyan-vallalkozunk-kepzesorozat/SZ12G08?wa=sinkatax_pr)

(Sinka Júlia)